Р Е Ш Е Н И Е
№ 2148

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 44 състав,** в публично заседание на 12.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **464** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Съдът е сезиран със жалба на С. Т. Е. от дата 28.12.2012г. до Административен съд София-град и уточнение на същата от 12.02.2013г. Сочи се, че се обжалва Заповед №И-3160 от 14.11.2012г. на Директора на ДСП „В.” за отказ за отпускане на целева помощ. Жалбоподателката счита оспорената заповед за незаконосъобразна и моли съдът да я отмени като такава.

Ответникът Директор на Дирекция Социално подпомагане-„В.” счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Видно е от изисканата административна преписка, по която е постановена оспорената заповед, както и Решението на Директора на РДСП от дата 18.12.2012г., че жалбоподателката е подала молба за отпускане на целева помощ за отопление-електроенергия с вх.№ К-3160 от 29.10.2012г. до РДСП „К. поляна”. Посочила е в молбата, че е разведена, пенсионер с ТЕЛК-от 70% до 89,99%, както и брутните доходи за последните 6 месеца. В преписката се съдържа и експертно Решение №0946 от 12.06.2009г. относно оценка на работоспособността й.

Видно е от приложения социален доклад от дата 05.11.2012г., връчен на жалбоподателката на дата 09.11.2012г., че на същата е отказано отпускане на целева

помощ за отопление, защото тя била с изтекъл срок на експертно решение, на ТЕЛК от 01.06.2012г., няма регистрация в тримесечен срок в бюрото по труда и не доказва доходи. Не може да се определи правото по Наредба РД-07/5 на МТСП.

Съгласно Удостоверение за декларирани данни от 24.01.2013г. на НАП, за 2012г. лицето има доходи от трудови правоотношения с фирма „Д.-Д. Д.". Такива се декларират и в молбата-декларация за отпускане на целева помощ от дата 29.10.2012г. Представят се също доказателства за имуществото, което тя притежава по справка от СО, Дирекция ПАМДТ, К. поляна от 24.01.2013г. и относно нейното семейно състояние. Последните две обстоятелства-притежание на жилище и семейно положение, не са спорни по делото.

За установяване здравословното си състояние жалбоподателката представи епикризи от 24.02.2012г. и 10.05.2012г., които са отчетени при определяне на степента й на работоспособност.

С Решение № РД-01-693 от 18.12.2012г. на Директора на РДСП С. град, в производството по чл. 81 - 98 АПК, във връзка с чл. 13, ал. 5 от ЗСП, чл 4. ал 5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика, органът се е произнесъл по жалбата на С. Т. с вх. № 94СС/75 от 06.12.2012 г. срещу Заповед № И-3160 от 14.11.2012 г. на Директора на дирекция подпомагане – „В.".

Прието е, че тази жалба е неоснователна.

Според Директоара на РДСП, условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. на МТСП.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните шест месеца преди месеца –на подаване на молбата-декларация, е по-нисък или равен на диференцирания минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от ППЗСП.

Според чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП, месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпуска при условие, че безработните лица са регистрирани в дирекциите на „Бюро по труда" най-малко 6 месеца преди подаване на молбата и не отказвали предлаганата им работа или включване в обучение за ограмотяване, придобиване на професионална квалификация и др.

Административния орган за да отхвърли жалбата на С. Е. и остави в сила оспорената по делото заповед на Директора на ДСП „В.", се позовава на чл.10, ал.3 от ППЗСП. Според нея, не се изисква регистрация по ал. 1, т. 7 в дирекциите "Бюра по труда" за отпускане на месечни помощи на: родител, полагащ грижи за дете до 3-годишна възраст, човек с увреждане с трайно намалена работоспособност или с определен вид и степен на увреждане 50 на сто или над 50 на сто; лице, полагащо грижи за тежко болен член на семейството или за съжителстващо с него тежко болно лице; лица с психически заболявания, удостоверени с документ от компетентните органи; лица над 18-годишна възраст, които се обучават в дневна форма на обучение в училищата от системата на народната просвета и в средните специални училища; бременни жени след третия месец на бременността. Алинея 8 на чл.10, допълва, че срокът по ал. 1, т. 7 не се отнася за лица, които са се регистрирали в дирекциите "Бюро по труда" в 3-месечен срок от изтичането на срока на експертното решение на териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) или на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), с което е определена 50 и над 50 на сто степен на трайно намалена

работоспособност.
Според Директора на РДСП оспорената заповед е правилна, защото жалбоподателката не изпълнила условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на МТСП във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП и чл. 10, ал. 8 от ППЗСП. Жалбоподателката притежавала ЕР на ТЕЛК № 0946 от 12.06.2009 г., което е с изтекъл на 01.06.2012 г. срок. Същата не е регистрирана в дирекция „Бюро по труда". Не са изпълнени условията на чл 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП във връзка с чл. 10, ал 8 от ППЗСП. С. Е. не се е регистрирала в дирекция „Бюро по труда" в тримесечен срок от изтичането на срока на ЕР на ТЕЛК.
Видно е от оспорената заповед дата 14.11.2012г., че е издадена от Директора на ДСП „В.". Заповедта не носи имената на лицето, което я е издало. По искане на съда, ответникът представи заповед за компетентност на лицето издало оспорената по делото заповед, а именно друга Заповед №115 от 06.01.2003г. на АСП, видно, от която В. Н. Т., е назначена на длъжност Директор на дирекция „Социално подпомагане"-В..
Според нея на жалбоподателката се отказва целева помощ за отопление през сезон 2012/13, тъй като лицето е с изтекъл ТЕЛК, няма регистрация в Бюро по труда „В." в 3 месечен срок от изтичането и не доказва доходи.
Видно е от писмо изх.№ 38-00-747 от 27.06.2012г., издадено от Столична регионална здравна инспекция до жалбоподателката, че последната е подала молба за преосвидетелстване.С това писмо й се съобщава, че документите й са препратени тъм съответната ТЕЛК, като се позовават и на чл.56, ал.5 от Наредбата за медицинската експертиза.
С писмо по делото от дата 27.02.2013г. и след указания на съда до Регионалната картотека на медицинските експертизи, по делото се представи новото експертно решение на жалбоподателката №0382 от 11.02.2013г. на ЦПЗ [фирма]. От същото се установява, че жалбоподателката е била преосвидетелствана след преглед в дома си, като сега й е определена степен на увреждане от 90%, а с предишното решение то 2009г., те са били 74 %. Според представения от учреждението електронен картона на жалбоподателката за периода 12.04.2012г.- до дата 15.12.2012г., те е преминала три прегледа на ТЕЛК.
Преди издаване на ЕР от 11.02.2013г. жалбопадателката представя и доказателства за преминали медицински прегледи/доказателства на стр. 102-105 от делото/, резултати от изследвания за периода на 2012г./доказателства на листи 106-127/, както и етапна епикриза за периода от 27.07.2012г. до 06.08.2012г., от 05.07.2012г. до 15.07.2012г. и от дата 15.11.2012г., допълнителни медицински документи относно здравословното състояние на жалбоподателката от лист 134 до 138 по делото.
Представя се и ЕР №2549 от 20.12.2012г., което по същество е експертна консултация с мнение за ТЕЛК.
Според молба на жалбоподателката от дата 14.11.2012г. до Директора на РЗИ, същата е помолила да бъде преосвидетелствана за ТЕЛК в 3-та градска болница. С молба от 03.09.2012г., До Териториална експертна лекарска комисия, жалбоподателката е подала заявление за преосвидетелстване, тъй като изтича срока на последното експертно решение. Върху заявлението има отбелязване без дата и автор"върната на 10.08.2012г., не се явява".
Видно е от бележка от 12.04.2012г. на стр. 146 от делото, че С. Т. Е. подлежи на служебно преосвидетелстване. Представя се писмо отново без дата и подпис на стр.147 от делото, видно от което с частично ЕР №1085 от 02.07.2009г., представено и

по делото, комисията а по общи и професионални заболявания при УБ”Св. И. Р.”, приема, че закъснението на ЕР, не е по вина на лицето.
Представените с изисканата медицинска документация за С. Е. писмени доказателства от стр. 148 до 174 от делото, са неотносими към спора, тъй като касят предходното освидетелстване през 2009г.
От правна страна, съдът намира следното:
Съгласно чл.1 ал.1 и ал.3 от Закона за социалното подпомагане, ред. ДВ бр. 32 от 2012 г., в сила от 24.04.2012 г., същият урежда обществените отношения, свързани с гарантирането на правото на гражданите в Република Б. на социално подпомагане чрез социални помощи и социални услуги.Социалното подпомагане се предоставя по начин, който запазва човешкото достойнство на гражданите, и се основава на социална работа, като се прилага индивидуален подход и комплексна оценка на потребностите на лицата и семействата.
На основание чл. 12, ал. 4 ЗСП условията и редът за предоставяне на социални помощи се уреждат с правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 8 ППЗСП социалните помощи се отпускат по постоянния адрес на лицата, на който се извършва и социалната анкета.
От друга страна условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от Министъра на труда и социалната политика, въз основа на законовата делегация от чл. 12, ал. 4 от ЗСП. В разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от тази Наредба е предвидено, че за да имат право на целева помощ за отопление лицата следва да отговарят и на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП.
Според мотивите на оспорената заповед №43160 от 14.11.2012г. на Директора на ДСП-В., на жалбоподателката е отказано отпускане на социална помощ за отопление за периода 2012-2013г., тъй като не отговаря на Наредба № РД - 07-5 от 16. 05. 2008 г., лицето е със изтекъл ТЕЛК и няма регистрация в Бюро по труда в 3 месечен срок от изтичането и не доказва доходи.
Видно от чл. 13, ал. 3 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/ отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира. Мотивите на административния акт (какъвто несъмнено е отказът по чл. 13, ал. 3 ЗСП, са кратко изложение на фактическите и правни основания за неговото издаване /арг. чл. 59, ал. 2 АПК/. В случая оспорената от С. Т. Е. не съдържа фактически основания за издаването й, а е посочено единствено-„отказ по на Наредба № РД - 07-5 от 16. 05. 2008 г. На МТСП, лицето е с изтекъл ТЕЛК и няма регистрация в Бюро по труда в 3 месечен срок от изтичането и не доказва доходи”. Такива мотиви не се съдържат и в съпътстващите документи по издаване на оспорената заповед писмени документи, вкл. и в социалния доклад по случая.
Според чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008 г.МТСП за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 ППЗСП."
По делото няма данни, както и в социалния доклад, какъв е нейния диферинициран минимален доход за отопление по т.V, Б от доклада. Посочено е единствено, че има

общ доход от предходния месец в размер на 309,10лв.
Липсата на това е пречка за административния орган правилно да приложи материалния закон при определяне на социалното право на лицето, респ. не може да обуслови постановения от директора на ДСП отказ, т.е. не може да бъде правно основание на този отказ.
Съдът намира в този смисъл, че административният орган не е изпълнил изискването на чл.35 и чл.36 от АПК, като не е изяснил в цялост фактите и обстоятелствата, от значение за случая и не е събрал служебно доказателства.
В тежест на органа издал оспорения административен акт, е докаже този правнорелевантен факт. Производството по Наредбата е специално производство и правилото по ал. 3, според което социалният работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27, ал. 1 ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ, сочи, че преценката за правото на целева социална помощ за отопление се прави въз основа на данните в социалния доклад. А в случая, както се посочи и по-горе, в социалния доклад и в цялата преписка в ДСП липсват данни за диференцирания минимален доход за отопление.
На следващо място съдът намира, че Заповед № И-316 от 14. 11. 2012 г. на Директора на дирекция „Социално подпомагане" /ДСП/ – „В.", не е нищожна поради липса на компетентност и нарушение на формата по чл.59, ал.2 от ЗАП, тъй като действително има допуснато отклонение от предвидената форма на издадения индивидуален административен акт. Това е така, защото посочената заповед е Приложение № 3 към чл. 28, ал. 1 от Правилник за прилагане на Закон за социалното подпомагане и там не е предвидено да бъде посочвано името на директора, а само длъжността, което изискване за форма е изпълнено. Изискване за име, както поставянето на печат няма и в чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК. В изпълнение на Определението от 30. 01. 2013 г. са представени и доказателства за компетентността на органа издал Заповед № И-3160 от 14. 11. 2012 г. Изпратената с административната преписка от ДСП - В., заповед със заверено копие от втория екземпляр на заповедта, на който за разлика от първия - предназначен за молителя не се поставя печат и се съхранява в досието по случая.
Относно незаконосъобразност на заповедта, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК, за основанието ..." и не доказва доходи.", посочено в мотивите, съдът намира, че жалбоподателката представи удостоверение за декларирани данни на стр. 34 от делото, видно от което същата е имала доходи за 2012г. Ако ответникът считаше, че тя не доказва доходи с представените по делото писмени доказателства приети от съда в съдебно заседание на 12.03.2013г., ответникът следваше най-малко да ги оспори или опровергае тяхното съдържание със средствата и способите на АПК и ГПК. Последното ответната страна не стори до приключване на устните състезания по делото. Това задължава съдът да приеме, че жалбоподателката доказва доходи за изминалата 2012г. Доколкото не се оспори от ответника съдържанието на представената по делото и с адм. преписка молба декларация от 29.10.2012г., то съдът приема, че брутните й доходи от предходните шест месеца, възлизат общо на 672,90лв., така, както се сочи в молбата-декларация до ДСП.
Видно е от обсъденото по-горе писмо на СРЗИ от дата 27.06.2012г., адресирано до жалоподателката, че документите й са разпределени и насочени за преосвидетелстване от лекарите-Главни експерти на Регионалната картотека. Установи се от изисканата медицинска документация от Регионална картотека на Медицинските експертизи, Столична РЗИ, че на С. Т. Е. е издадено в резултат на

многобройните прегледи и преосвидетелстване в дома й, със степен на увреждане 90%, Експертно решение №0382 от 11.02.2013г. По делото няма данни забавянето във времето по издаване на следващото Експертно решение, след това, чието действие е до 01.06.2012г., да е станало по вина на Е.. Последната съдът намира за добросъвестна в поведението си досежно извършване на всички медицински прегледи относно преосвидетелстването й, както и е сезирала съответните длъжностни лица, да бъде преосвидетелствана преди дата 27.06.2012г. /датата на писмо на СРЗИ /.

Съгласно чл.10, ал.1 т.7 от ППЗСП месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата, които са безработни, отговарят на допълнителното условие да са регистрирани в дирекциите "Бюра по труда" най-малко 6 месеца преди подаване на молбата за социална помощ и да не са отказвали предлаганата им работа или включване в обучение за огрaмотяване, придобиване на професионална квалификация или ключови компетентности по Закона за насърчаване на заетостта, както и по програми и проекти, финансирани със средства от европейски и други международни фондове.

Безспорно по делото се установява, че жалбоподателката не е регистрирана в „Бюрото по труда” в хипотезата на посочения член.

Действително ППЗСП предвижда и хипотеза, в която лицето може и да не се регистрира в „Бюрото по труда” и това е чл. 10, ал.3 от ППЗСП. Лицата, които не са задължени да го правят са следните:родител, полагащ грижи за дете до 3-годишна възраст; човек с увреждане с трайно намалена работоспособност или с определен вид и степен на увреждане 50 на сто или над 50 на сто; лице, полагащо грижи за тежко болен член на семейството или за съжителстващо с него тежко болно лице; лица с психически заболявания, удостоверени с документ от компетентните органи; лица над 18-годишна възраст, които се обучават в дневна форма на обучение в училищата от системата на народната просвета и в средните специални училища; бременни жени след третия месец на бременността.

В случая административният орган в оспорената заповед не е посочил какво е лицето, по арг. за противното на чл.10, ал.3 от ППЗСП, та да се налага да се регистрира в „Бюрото по труда” на това основание. Видно е от социалния доклад, попълнен и изготвен от представител на ответника, че жалбоподателката е със степен на инвалидност 74%. Административният орган в този случай е бил задължен да събере данни, получени от други източници/графа 7 от социалния доклад/, както е сторил съда в настоящото производство и е изискал писмени документи от Регионалната картотека за медицинските експертизи, за да се установи със сигурност степента на увреждане на жалбоподателката с оглед претендираното от нея социално право. Така в най-пълна степен, ще бъде изпълнена и целта на чл.1 ал.3 от ЗСП, а именно, че социалното подпомагане се предоставя по начин, който запазва човешкото достойнство на гражданите, и се основава на социална работа, като се прилага индивидуален подход и комплексна оценка на потребностите на лицата и семействата. Такъв индивидуален подход и комплексна оценка на потребностите на жалбоподателката и нейното семейство, не е сторен, което от своя страна накърнява и човешкото й достойнство.

При тази констатация съдът намира, че оспореният административен акт не е

съобразен освен с целта на закона и с материалния закон-ч.10 ал.1, т.7 от ППЗСП.

На следващо място съдът приема, че доколкото не се доказва от ответника забавянето на новото експертно решение от 11.02.2013г. на жалбоподателката, да е по нейна вина, то не може да й се вмени и задължението, което административния орган счита, че тя има по чл. 10, ал.8 от ППЗСП.

При горните констатации съдът приема, че оспореният административен акт е постановен от компетентен орган, но е незаконосъобразен на другите основания предвидени по чл.146 от АПК. Административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като не е събрал служебно доказателства относно минимален диференциран доход за отопление и относно степента на работоспособност на лицето, респ. определен вид и степен на увреждане. Това от своя страна е довело до неправилно прилагане на материалния закон и несъобразяване с целта му.

По изложените съображения настоящият състав счита, че жалба е основателна и следва да се отмени. На основание чл. 173, ал. 2 АПК делото да се изпрати като преписка на директора на ДСП за решаване на въпроса по същество, като бъдат съобразени и указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите към настоящето решение.

С оглед изхода на спора на ответника е се следват сторените по делото разноски.

Водим от изложените мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №И-3160 от 14.11.2012г. на Директор на Дирекция Социално подпомагане-В. /гр.С./, с която на С. Т. Е. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2012/2013г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директор на Дирекция Социално подпомагане-„В.”/гр.С./, който да реши по същество въпроса следва ли да бъде отпусната на С. Т. Е. исканата от нея целева помощ за отопление по молба вх.№К-3160 от 29.10.2012г., като съобрази указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с това решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните и СГП, чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: